
NABUNTOWAĆ (1) *vb pf*

part praet act nabuntowawszy.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Zgromadzić wielu sprzymierzeńców lub podburzyć wielu do spisku (z subiektywnym podkreśleniem wielości) [cf BUNT w znac. 1. Spisek; 2. Przymierze] [kogo (coll G)]: [Katyliną] nábuntowawszy łobie wiele towarzysztwa zbúrzył był ták miáło pod figurą tego że o wolności czynił RejZwierc 98.

Formacje współrdzenne cf BUNTOWAĆ.

HJ